

HALERZ (18) *sb m*

a jasne (w tym 2 r. błędne znakowanie); e pochylone.

sg N halérz (8). ◇ G halérza (1). ◇ pl N halérze (5). ◇ G halérz(o)w (1), skróty: h., ha., hale. (3).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Drobna moneta srebrna 1/12 szerokiego grosza praskiego; w tekstach dotyczących okresu starożytnego odpowiednik ówczesnej drobnej monety (z niem. Heller); semiuncia Murm, Mącz; nummus Murm; obolus Mymer¹; semiuncia solidi BartBydg; uncia Mącz (18) : Nummus seu numus, eyn stuck gelts ader pfennig. Hálerz álbo pyenyądz. Murm 196; Semiuncia solidi. eyn heller. Hálerz. Murm 197; Mymer¹ 42; BartBydg 145b, 172b; KłosAlg G3, Hv [2 r.], H2; MurzNT 16 marg; Syklus/ ma dwadzieścia Hálerzow [Siculus viginti obolos habet]. Leop Ex 30/13; Stips unciaria, Drobny pieniądz v Rzymianów który dwanaftną część w łobie miał Assis, hoc est unciam, Rzimski hálerz. Mącz 502b, 17c.

Zwrot; »zapłacić do namniejszego halerza« = oddać całą należność (1): Nie wynidźiefz z więźienia/ aż zapłáciłz do namnieyłego hálerzá [donec reddas novissimum quadrantem Vulg Matth 5/26]. WysKaz 37.

a. *Ogólnie: pieniądze, majątek (4) : Iákoż w Polfcze náfkáły [!] ty wielkie kołnierze/ Tákże v młodych Ludzi zginęły Hálerze. BielSat C4 [idem BielRozm 21], Ev; BielRozm 21, 33.*